

اخبار و گزارش های کارگری 2 مهرماه 1405

- سومین روز اعتصاب کارگران شرکت قالب های بزرگ صنعتی سایپا در اعتراض به عدم پرداخت 2 ماه حقوق
- اعتصاب و تجمع کارگران شرکت ماهان مهرستان در اعتراض به سطح نازل حقوق و عدم پرداخت بموقعش
- افزایش دستمزد در صدر مطالبات؛ تشکلیابی، مهمترین چالش اعتراضات کارگری
- مشاهده سوسک این بار در غذای دانشجویان علوم پزشکی قزوین!
- گزارش های تکان دهنده از وضعیت رشید حسامی معلم اهل قروه
- ۳۰ دانشجوی دانشگاه هنر تعلیق شدند
- تجمع کارگران در بروکسل در اعتراض به طرح چارچوب حقوقی واحد برای شرکت ها در اتحادیه اروپا و تهدید حقوق کارگران
- اعتصاب 24 ساعته کارگران فرودگاه های استرالیا برای افزایش دستمزد و امنیت و ایمنی شغلی
- ادامه اعتصاب نامحدود استادان دانشگاه های دولتی کامرون در اعتراض به پرداخت نشدن مطالبات
- جان باختن یک کارگر در خوی بر اثر سقوط از ارتفاع

*سومین روز اعتصاب کارگران شرکت قالب های بزرگ صنعتی سایپا در اعتراض به عدم پرداخت 2 ماه حقوق

روز پنجشنبه 2 مهر، صفحه اینستاگرام اتحادیه آزاد کارگران ایران، از سومین روز اعتصاب کارگران شرکت قالب های بزرگ صنعتی سایپا واقع در تهران، کیلومتر 14 جاده مخصوص کرج، در اعتراض به عدم پرداخت 2 ماه حقوق، خبر داد.

*اعتصاب و تجمع کارگران شرکت ماهان مهرستان در اعتراض به سطح نازل حقوق و عدم پرداخت بموقعش

روز پنجشنبه 2 مهر، حدود 42 کارگر شرکت ماهان مهرستان وابسته به هلدینگ ماهان (شرکت گسترش صنایع معادن ماهان) برای اعتراض به سطح نازل حقوق و عدم پرداخت بموقعش مبنی بر 2 ماه حقوق و وضعیت نامناسب تغذیه دست از کار کشیدند و در محل کارشان واقع در روستای مولتان از توابع شهرستان مهرستان، استان سیستان و بلوچستان تجمع کردند.

به گزارش یک منبع خبری محلی، این کارگران روزانه 650 هزار تومان دستمزد دریافت می‌کنند و از ساعت 7 صبح تا 15 مشغول به کار هستند، اما وعده ناهار برای آنان در نظر گرفته نمی‌شود.

بنا به همین گزارش، این شرکت که وابسته به سپاه پاسداران است، در محدوده روستای مولتان و اطراف کوه تمدنی در زمینه کشت فعالیت دارد.

یادآوری می‌شود که طی سال‌های گذشته گزارش‌هایی درباره فعالیت‌های شرکت ماهان منتشر شده بود که نشان می‌داد این شرکت در سال‌های اخیر طرح‌های گسترده کشاورزی را بدون توجه به شرایط اقلیمی، ظرفیت زیست‌محیطی منطقه بلوچستان و میزان آب موجود در سفره‌های زیرزمینی به اجرا گذاشته است؛ موضوعی که نگرانی‌ها درباره فرونشست زمین و نابودی منابع طبیعی این استان را افزایش داده است.

***افزایش دستمزد در صدر مطالبات؛ تشکلیابی، مهمترین چالش اعتراضات کارگری**

علیرضا نوایی، تحلیلگر مسائل کارگری، در گفت‌وگو با «زمانه» می‌گوید با وجود گسترش دامنه مطالبات کارگران در شهرپور و نیمه نخست سال به امنیت شغلی، قراردادهای موقت، پیمانکاری، بیمه و اشتغال، افزایش دستمزد همچنان مهمترین محور اعتراضات کارگران شاغل و بازنشسته بوده است. به اعتقاد او، نظام پیمانکاری علاوه بر معیشت، امنیت شغلی و آینده بیمه‌ای کارگران را نیز تحت تأثیر قرار داده است. نوایی مهمترین مانع پیوند اعتراض‌های پراکنده را فقدان تشکلهای مستقل می‌داند، اما معتقد است تجمع‌های هماهنگ بازنشستگان و شکل‌گیری شبکه‌های سازماندهی در بخش‌های مختلف نیروی کار، نشانه‌هایی از نوعی سازماندهی میدانی به دست می‌دهند.

گزارش‌های کارگری شهریورماه نشان می‌دهند که با وجود تنوع اعتراض‌ها، یک مسئله مشترک در بسیاری از آنها تکرار می‌شود: ناامنی معیشتی و شغلی. از کارگران نفت، گاز و برق تا راه‌آهن، پرستاران، معلمان، بازنشستگان و پیک‌های موتوری، مطالبات به شکل‌های مختلف حول کاهش قدرت خرید، حقوق و مطالبات معوق، قراردادهای بی‌ثبات، پیمانکاری و برون‌سپاری، حق بیمه و بازنشستگی و امنیت شغلی شکل گرفته است. در این میان، نظام پیمانکاری بیش از پیش به یکی از کانون‌های نارضایتی تبدیل شده؛ کارگران می‌پرسند چرا بخشی از ارزش کاری که خود انجام می‌دهند باید نصیب واسطه‌ها شود، در حالی که خود آنها با دستمزد ناکافی و نگرانی از آینده شغلی و بازنشستگی روبه‌رو هستند.

اما در کنار این مطالبات مشترک، پراکندگی اعتراض‌ها و دشواری تبدیل آنها به کنشی هماهنگ یکی از چالش‌های مهم شهریور بوده است. اعتراض‌ها در شهرها و بخش‌های مختلف ادامه داشته و حتی در مواردی، مانند پیک‌های موتوری، از اراک به سمنان و لاهیجان گسترش یافته است؛ با این حال، هر گروه عمده‌تر برای مطالبات مشخص خود به میدان آمده است. هم‌زمان، ناامنی شغلی و خطر اخراج نیز هزینه اعتراض را افزایش می‌دهد؛ چنان‌که در هفت‌تپه، مسئله بازگشت اسماعیل بخشی به کار بار دیگر مطرح شده است. با علیرضا نوایی درباره این پرسش گفت‌وگو می‌کنیم که اعتراضات کارگری شهریور چه تصویری از وضعیت نیروی کار ایران به دست می‌دهد و مهمترین موانع در برابر پیوند خوردن این اعتراض‌های پراکنده چیست:

علیرضا نوایی در آغاز گفت‌وگو با زمانه با اشاره به پایان نیمه نخست سال می‌گوید بررسی اعتراضات شهریور و شش ماه گذشته نشان می‌دهد که با وجود برجسته‌شدن مسائلی مانند امنیت شغلی، پیمانکاری، بیمه و مطالبات معوق، افزایش دستمزد همچنان مهمترین مطالبه کارگران شاغل و بازنشسته بوده است:

برای نمونه، کارگران رسمی صنعت نفت درباره سقف و کف حقوق دست به اعتراض می‌زنند یا کارگران واحدهای تولیدی و خدماتی خواهان اجرای کامل طرح طبقه‌بندی مشاغل می‌شوند. حتی مسئله حذف شرکت‌های واسطه پیمانکاری نیز در وهله نخست با افزایش دستمزد ارتباط پیدا می‌کند. بنابراین می‌توان گفت مهمترین مسئله در این اعتراضات افزایش دستمزد بوده است.

به گفته نوایی، پس از دستمزد، امنیت شغلی مهمترین مسئله است؛ مسئله‌ای که در قراردادهای موقت، حضور شرکت‌های پیمانکاری، تعطیلی واحدهای تولیدی و اخراج کارگران نمود پیدا می‌کند. او همچنین معتقد است عدم پرداخت به‌موقع حقوق و حق بیمه و سوءاستفاده برخی کارفرمایان از شرایط جنگی، در شش ماه نخست امسال نسبت به دوره مشابه سال گذشته افزایش یافته است. در کنار این موارد، کارگران پلتفرمی، از جمله پیک‌های موتوری و رانندگان اسنپ، نیز در واکنش به افزایش هزینه سوخت و نگهداری وسیله نقلیه و کاهش درآمد اعتراض کرده‌اند. او در ادامه می‌افزاید:

آخرین نکته‌ای که در این دوره باید به آن اشاره کرد، اعتراض جوانان متقاضی کار در خوزستان است. آنها با تجمع مقابل کشت‌و‌صنعت‌ها، کارخانه‌ها و شرکت‌های نفتی خواهان به‌کارگیری در این واحدها و، به عبارت دیگر، خواهان اشتغال شده‌اند.

پیمانکاری امنیت شغلی و معیشتی کارگران را تحت تأثیر قرار داده است

نوابی تأکید می‌کند اعتراض کارگران پیمانی، از جمله کارگران ارکان ثالث صنعت نفت، برای حذف شرکت‌های پیمانکاری تازگی ندارد و تاریخچه‌ای طولانی دارد. به اعتقاد او، علت تداوم این وضعیت نخست پدیده‌ای جهانی در چارچوب سیاست‌های نئولیبرالی است که پس از جنگ هشت‌ساله دولت‌های مختلف حکومت اسلامی، فارغ از نام و جناح، آن را در دستور کار گذاشته‌اند.

او رواج پیمانکاری را از یک سو در چارچوب سیاست‌های اقتصادی موسوم به نئولیبرالی در سطح جهانی قرار می‌دهد و از سوی دیگر معتقد است دولت‌های مختلف ایران از پایان جنگ ایران و عراق تاکنون، صرف‌نظر از گرایش سیاسی آنها، این سیاست را ادامه داده‌اند. او در ادامه یادآوری می‌کند:

جدا از این عامل جهانی، باید اشاره کنم که بخشی از این شرکت‌های پیمانکاری متعلق به نیروهای امنیتی و نظامی و بخشی دیگر متعلق به آفازده‌ها هستند؛ به عبارت دیگر، از پشتوانه قدرتمندی برخوردارند. نکته دیگر این است که به اعتقاد من، کسانی هم که در درون حاکمیت مسئله حذف شرکت‌های پیمانکاری را مطرح می‌کنند، در این زمینه جدی نیستند و بیشتر در چارچوب اختلافات درونی حاکمیت از این موضوع استفاده می‌کنند. این مسئله در دولت‌های مختلف، برای مثال در دولت احمدی‌نژاد و اخیراً در دولت پزشکیان، مطرح شده اما در همان چارچوب اختلافات باقی مانده است.

به اعتقاد نوابی، حذف شرکت‌های واسطه می‌تواند امکان قرارداد مستقیم یا تبدیل وضعیت را برای کارگران افزایش دهد و از این طریق امنیت شغلی آنان را تقویت کند:

زیرا با حذف شرکت‌های واسطه امکان انعقاد قرارداد مستقیم یا تبدیل وضعیت آنان فراهم می‌شود. از یک طرف، این امر می‌تواند به افزایش حقوق آنها منجر شود؛ هرچند اخیراً زمزمه‌هایی نیز مطرح شده است که در صورت تبدیل وضعیت، ممکن است حقوق برخی از آنان کاهش پیدا کند. از طرف دیگر، قراردادهای کوتاه‌مدت می‌توانند به قراردادهای بلندمدت تبدیل شوند و کارگران از امنیت شغلی بیشتری برخوردار شوند. وضعیت درمان و بیمه آنان نیز می‌تواند با پرداخت به‌موقع حق بیمه‌ها بهبود پیدا کند.

فقدان تشکل‌های مستقل مانع اصلی هماهنگی اعتراض‌هاست

نوابی مهم‌ترین مانع پیوند اعتراض‌های پراکنده کارگری را فقدان تشکل‌های مستقل می‌داند و این وضعیت را نتیجه محدودیت‌ها و فشارهای حکومتی بر تشکلیابی مستقل کارگران می‌خواند. او به تجربه فعالان شرکت واحد، نیشکر هفت‌تپه و تشکل‌های صنفی فرهنگیان اشاره می‌کند و می‌گوید:

فعالان این حوزه‌ها با بازداشت، زندان، اخراج و فشار بر خود و خانواده‌هایشان مواجه شده‌اند.

به گفته او، موانع تشکلیابی فقط به برخورد مستقیم محدود نمی‌شود. پایین بودن درآمد، نیاز به اضافه‌کاری یا داشتن شغل دوم و سوم، وقت و امکان مشارکت کارگران در فعالیت‌های صنفی را کاهش می‌دهد. قراردادهای موقت و پیمانکاری نیز به اعتقاد او هزینه اعتراض را افزایش می‌دهند، زیرا کارگر ممکن است نگران از دست دادن شغل خود باشد.

با این همه، نوابی معتقد است فقدان تشکل‌های مستقل به معنای فقدان سازماندهی نیست:

با وجود فقدان تشکل‌های مستقل کارگری، اعتراضات کارگران شاغل، بازنشسته و بیکار، به دلیل وجود سازمان‌دهندگان اعتراضات کارگری، از نوعی سازماندهی میدانی برخوردار است و این روند رو به پیشرفت است. برای نمونه، بازنشستگان یک روز در هفته، مانند یکشنبه یا دوشنبه، تجمع‌های همزمان در نقاط مختلف کشور برگزار می‌کنند. همچنین کارگران صنعت فولاد، نفت و بخش‌های دیگر گاه از نقاط مختلف کشور به تهران می‌آیند و مقابل مجلس، نهاد ریاست‌جمهوری یا وزارتخانه‌ها تجمع می‌کنند.

از نگاه او، کمیته‌ها و شبکه‌های سازماندهی موجود می‌توانند در شرایط کنونی بخشی از خلأ تشکل‌های مستقل را جبران کنند و در صورت تغییر شرایط سیاسی، زمینه تشکیل تشکل‌های مستقل و سراسری کارگری را فراهم آورند.

*این مصاحبه را حسین نوش‌آذر انجام داده و متن را نیز او نوشته است.

<https://www.radiozamaneh.com/900997/>

***مشاهده سوسک این بار در غذای دانشجویان علوم پزشکی قزوین!**

بر اساس گزارش‌های رسیده به دانشجویان متحد، در غذای دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی قزوین سوسک مشاهده شده است.

با شروع ترم جدید، در غذای حداقل دو دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه و قزوین سوسک مشاهده شده که از وضعیت وحشتناک غذای دانشجویی حکایت دارد.

***گزارش‌های تکان‌دهنده از وضعیت رشید حسامی معلم اهل قروه**

بر اساس آخرین گزارش‌های دریافتی از منابع مطلع، وضعیت جسمانی آقای رشید حسامی، معلم و فعال مدنی بازداشتی قروه، به مرحله بحرانی رسیده و وی

بر اثر شدت شکنجه‌های اعمال‌شده در بازداشتگاه اطلاعات سپاه قروه، کاملاً از هوش رفته است.

گزارش‌ها حاکی از آن است که این فعال مدنی پس از افت شدید علائم حیاتی، به صورت مخفیانه به بخش امنیتی یکی از بیمارستان‌های سنندج منتقل شده است، اما

تلاش پزشکان برای بازگرداندن هوشیاری وی تا این لحظه بی‌نتیجه بوده است.

علت بایکوت کامل خبری و ممنوعیت مطلق هرگونه تماس یا ملاقات خانواده در روزهای گذشته، تلاش ماموران امنیتی برای کتمان این فاجعه جانی و پنهان کردن آثار شکنجه‌های وحشیانه بوده است. نهادهای بازجویی با محروم کردن این معلم بیمار از داروهای حیاتی‌اش در روزهای نخست بازداشت و اعمال فشارهای جسمی سنگین، او را به وضعیت کما و بی‌هوشی کشانده‌اند.

صدای این معلم شریف قروه‌ای باشیم.

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران، ضمن محکوم کردن هر نوع شکنجه جهت اعتراف‌گیری، به قوه قضائیه اعلام می‌کند: ضابطین خود را از اعمال خشونت و شکنجه علیه بازداشت‌شدگان که خلاف تمامی قوانین تایید شده حقوقی در سراسر جهان است، بر حذر دارند.

این شورا اعلام می‌کند هر نوع خطر جانی برای رشید حسامی متوجه قوه قضائیه و ضابطین آن خواهد بود.

*** ۳۰ دانشجوی دانشگاه هنر تعلیق شدند**

بر اساس گزارش‌های رسیده به دانشجویان متحد، ۳۰ دانشجوی دانشگاه هنر توسط کمیته انضباطی به محرومیت از تحصیل محکوم شدند.

این احکام شامل دو و چهار ترم محرومیت از تحصیل بوده‌اند. موضوعی که نشان‌دهنده سرکوب بالا در دانشگاه هنر به دلیل اعتراضات اسفندماه سال گذشته است.

*** تجمع کارگران در بروکسل در اعتراض به طرح چارچوب حقوقی واحد برای شرکت‌ها در اتحادیه اروپا و تهدید حقوق کارگران**

روز پنجشنبه 24 سپتامبر همزمان با نشست شورای رقابت اتحادیه اروپا درباره طرح چارچوب حقوقی واحد برای شرکت‌ها در اتحادیه اروپا موسوم به EU Inc ، کارگران در پی فراخوان اتحادیه‌های کارگری از چند کشور اروپایی برای دفاع از حقوق کارگران در میدان شومان و مقابل مقر شورای اتحادیه اروپا و کمیسیون اروپا در بروکسل تجمع کردند.

کنفدراسیون اتحادیه‌های کارگری اروپا (ETUC) همراه با اتحادیه‌های بلژیکی ACV-CSC ، FGTB-ABVV و SYNOVA این تجمع را سازماندهی کردند. اتحادیه‌ها خواستار گنجاندن

تضمین‌های الزام‌آور برای حفظ حقوق کارگران، حق تشکیل‌یابی و مذاکره جمعی، مشارکت کارگران در اداره شرکت‌ها و حق اطلاع و مشورت با کارگران در طرح EU Inc شدند.

اتحادیه‌ها هشدار دادند که امکان ثبت شرکت در کشوری با استانداردهای اجتماعی پایین‌تر، در حالی که فعالیت و کارگران آن در کشور دیگری قرار دارند، می‌تواند به کاهش دستمزد و شرایط کار و دور زدن مقررات کار در کشورهای مختلف اتحادیه اروپا منجر شود.

***اعتصاب 24 ساعته کارگران فرودگاه‌های استرالیا برای افزایش دستمزد و امنیت و ایمنی شغلی**

روز پنج‌شنبه 24 سپتامبر، صدها نفر از کارگران خدمات زمینی شرکت هواپیمایی «کانتاس» در چهار فرودگاه سیدنی، بریزبن، آدلاید و پرت دست به اعتصاب 24 ساعته زدند. این کارگران که در بخش خدمات زمینی، حمل‌ونقل بار و بخشی از خدمات شرکت منطقه‌ای QantasLink کار می‌کنند، خواستار افزایش دستمزد، ایجاد مشاغل تمام‌وقت بیشتر، تضمین ساعت‌های کاری و بهبود ایمنی محیط کار هستند.

این اعتصاب با مشارکت اعضای اتحادیه کارگران حمل‌ونقل استرالیا (TWU) برگزار شد. در فرودگاه سیدنی نیز حدود 400 نیروی بازرسی امنیتی در دو نوبت دو ساعته دست از کار کشیدند. اتحادیه، پراکنده‌سازی نیروی کار میان شرکت‌های تابعه کانتاس را از عوامل ناامنی شغلی و کاهش استانداردهای ایمنی دانسته است.

***ادامه اعتصاب نامحدود استادان دانشگاه‌های دولتی کامرون در اعتراض به پرداخت‌نشدن مطالبات**

روز پنج‌شنبه 24 سپتامبر، استادان دانشگاه‌های دولتی کامرون در سومین هفته اعتصاب نامحدود خود، همچنان از برگزاری کلاس‌ها و فعالیت‌های آموزشی و پژوهشی خودداری کردند. این اعتصاب که از 3 سپتامبر به فراخوان «اتحادیه ملی استادان آموزش عالی» (SYNES) آغاز شده، 11 دانشگاه دولتی این کشور را دربرگرفته است.

استادان خواستار پرداخت کامل «کمک‌هزینه ویژه نوسازی تحقیقات» و تسویه بدهی‌های دانشگاهی انباشته دولت هستند. دولت در روزهای گذشته بخشی از مطالبات را پرداخت کرده، اما اتحادیه اعلام کرده است که پرداخت‌های انجام‌شده برای پایان دادن به اعتصاب کافی نیست و خواستار تسویه کامل بدهی‌ها و تعیین جدول زمانی روشن برای پرداخت باقی مطالبات است.

***جان باختن یک کارگر در خوی بر اثر سقوط از ارتفاع**

روز چهارشنبه یکم مهر، یک کارگر حین کار در یک ساختمان نیمه کاره واقع در خوی، استان آذربایجان شرقی بر اثر سقوط از ارتفاع در دم جان باخت.

akhbarkargari2468@gmail.com